

minibus, ut ea crederent, Religionem iniiciendi. At sunt hodie in nonnullis perpurgatis cœtibus, qui idem ius verbo quidem, non sibi tribuunt; sed re ipsa id sibi arrogare non animaduertunt. Oriuntur enim controuersie; ipsi quam sententiam valere oporteat; definiunt. Ac tametsi nunquam ea doctrinae capita inter præcipua illa connumerata fuerunt, quæ omnino certa, fixa quæ esse oporteat; penes eos qui salutis sibi esse velint spem, tamen quisquis eorum sententiæ acquiescere nolit; ac subscribere, eum reijciunt; ac tanquam Hæreticum insectantur. Quid quæso hoc est? Quo hæc tendunt? Quid sibi volunt? vidimus etiã alicubi Ecclesiasticæ disciplinæ causa peccatã non publica deprecari coactos, nondum Euangelica regula uti præfractos cœtu motos. Quid & hoc rei est? si in consuetudinem; moremque abierit hoc exemplum, præ tali leuissimum iugum erat auricularis, quam vocant; confessio. Hei quàm vereor, nisi cauent Pastores, ac prudenter quid faciant, expendunt, ne, qui Satanæ regnum funditus euersum cupiunt maximè, per eosdem ipsos Satanas aut idem regnum restauret; aut noui cuiuspiam fundamēta ponat. Quid dico autem ponat? imò verò ne posuerit iam, dum volūt homines sua uti prudentia, & suis etiã animorum motibus non nihil tribuunt. Scrutamini quæso diligenter, quæ fuerint Pontificij regni

*Dogmatum
numerus nõ
augendus.*